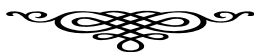

שי עולמות

זאת חוקת התורה

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר"
ישיבתו של הרה"ח שמועון יוסף הכהן ויזנפלד שליט"א
רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

ירושלים עיה"ק תו"ת בב"א. יום ו' עש"ק לס' חוקת

לכבוד... אחרשה"מ!

בעזרה"ת אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.

וזזהו "זאת חוקת התורה" (במדבר יב, ב). כתב דוד רבינו זצ"ל, הרה"צ רבי משה חיים אפרים אב"ד דק"ק סידליקאב זצ"ל, בספר דגל מחנה אפרים, וז"ל זאת חוקת התורה. ותרנמו דא גזירת אורייתא, י"ל בזה לפענ"ד בדרך רמז, על דרך שאמר התייר הגדול הרב המגיד מו"ה דוב בער זללה"ה על פסוק (איוב כב, כח) ותגור אומר ויקם - כי האמירה של הצדיק הוא כורת ומכרית כל הקליפות. "ותגור" - לשון כריתה, כמו (תהלים קלו, לג) לגזור ים סוף לגורים. "ויקם" - הוא על דרך שאמר הכהן הגדול הרב מו"ה יעקב יוסף הכהן [מפולנאה] ז"ל (יזמא כג) כל ת"ח שאינו נוקם ונוטר וכו', כן ת"ח צריך שיהי' לו ב' בחינות, לאחד הוא נושך, ולאחד הוא נוטר לשון שמירה מכל דבר רע - ששומר ומקיים אותו מנפילתו. וכו' וזה בחי' זאת חוקת התורה - דא גזירת אורייתא, שע"י התורה נכרתים כל הקליפות בשמים ובארץ, ע"כ.

כי כח התורה גדול מאד ובידו לבטל גזירות קשות, וכמ"ש חז"ל (ב"ר סה, עין יעקב ירושלמי פ"ג) ע"פ (בראשית כו, כב) הקול קול יעקוב, והידים ידי עשו. כל זמן שיעקב מצפצף בקולו ועוסק בתורה - אין ידי עשו יכולות להזיק. וכמ"ש (שמות יז, ח) ויבא עמלק, וילחם עם ישראל ברפידים, ואמרו חז"ל (מכילתא שם, תנחומא שם) אין רפידים אלא רפיון ידיים, לפי שרפו ישראל ידיהם מדברי תורה לכך "ויבא עמלק". וכמ"ש חז"ל (פתיחתא דאיכה רבת, ב) אימתי העכו"ם גזורים גזירה וגזירתם מצלחת ח"ו? בשעה שישראל משליכין דברי תורה לארץ, וכדאיתא בב"ר (פו, ז) ע"פ (בראשית כו, מ) והיה כאשר תריד, ופרקת עולו מעל צואריך, אם ראית אחיך פורק עולה של תורה מעליו - גזור עליו שמדים ואתה שולט בו [הה"ד (ישעיהו סג, מז) כי אתה אבינו, כי אברהם לא ידענו, וישראל לא יכירנו. ויצחק היכן הוא? אלא מי שהוא אומר לו גזור

עליו שמדים את מתכיפו לאבות?!]. ואמרינן במס' ב"מ (דף פה.) כל המלמד את בן עם הארץ תורה, אפילו הקב"ה גוזר גזירה - מבטלה בשבילו. ולאידך גיסא, ג"כ אמרו חז"ל (ויק"ר לא, ה) ע"פ (משלי כא, כב) עיר גיבורים עלה חכם ויורד עז מבטחה, רבנן אמרו 'עזו' - זו תורה, 'מבטחה' - שכל מי שיגע בה - בטוח שגוזר ואחרים מקיימים, כך אמר הקב"ה למושה הרבה יגעת בתורה, אלא תהא גוזר ואחרים מקיימים ה"ד (ויקרא כד, ב) צו את בני ישראל.

בי כה זכות התורה הוא גדול ועצום מאד, ומועיל בין בגשמיות ובין ברוחניות וכמ"ש חז"ל (אבות פ"ו פ"א) ברוך שכחר בהם (עוסקי תורה גדולי הדור) ובמשנתם. רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה, זוכה לדברים הרבה (בגשמיות ורוחניות). ולא עוד, אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו (וראו היה להכרא ולהתקיים למענו) נקרא רע (של ה'), אהוב (של ה'), אהב את המקום (ועבדו מאהבה), אהב את הבריות (ומקרבם להשי"ת ולתורה), משמח את המקום, משמח את הבריות, ו(התורה) מלכשו (ומסובבת אותו ב)ענוה ויראה, ומכשרתו להיות (בדרגת) צדיק, חסיד, ישר ונאמן, ומרחקו מן החמא, ומקרבתו לידי זכות (ועשיית רצון ה') ונהנין ממנו עצה ותושיה בינה וגבורה (והתחזקות), ונותנת לו מלכות וממשלה, וחקור הדין (באמת לאמיתו), ומגלין לו רזי תורה, ונעשה (שכלו וחכמתו) כמעייין המתגבר, וכנהר שאינו פוסק, והוי (וזוכה להיות) צנוע (וענו), וארך רוח (סבלן) ומוחל על עלבונו, ומגדלתו ומרומתו (מ)על כל המעשים (של הבריאה כולה).

ובעז בגין רחימותא ובחביבותא דאורייתא שקילנא רשותא ואסדר פורתא זכותא וחילא תקיפא דאורייתא קדישתא, ודמאן דלעין ועסקין באורייתא, לפום אלפא ביתא (קונטרס "כל העוסק בתורה זוכה").

ה כבר הזכרנו לעיל מהברייתא דמס' אבות (פ"ו) שהעוסק בתורה לשמה זוכה להיות אהוב. אהב את המקום אהב את הבריות, וזוכה לאורך רוח. ואמרינן בתנא דבי אליהו רבא (פ"ג) שע"י עסק התורה מכניעין בצורה נפלאה, את האויבים וכדאמרינן התם "אם תעשו דברי תורה - איש אחד מכם ידרוף אלף. ובעין זה אמרינן בתורת כהנים הו"ד בפרש"י עה"ת (פ' בחוקות, ויקרא

כו, ה) ורדפו מכם, מן החלשים שבכם, ולא מן הגיבורים שבכם: "חמושה מאה ומאה מכם רבבה" – וכי כך הוא החשבון, והלא לא היה צריך לומר אלא "ומאה מכם אלפים וירדפו", אלא אינו דומה מעטים העושים את התורה (פ' עמלים בתורה, כפרש"י בריש הפרשה) למרובים העושים את התורה וכן זוכים לבחינה וזכות גאולה מן שעבוד האומות, כמ"ש (ברכות י): כל העוסק בתורה וכו' מעלה אני עליו כאילו פדאני לי ולבני מבין אומות העולם. ומקיים בלימודו את כל הארץ, תבל ומלאו וכו', וכמ"ש (פסחים סח:): אלמלא עסק התורה לא נתקיימו שמים וארץ שנאמר (ירמיה לג, כה) כה אמר ה': אם לא בריתי (עסק התורה) יומם ולילה, חוקות שמים וארץ לא שמתו. וע"י עסק התורה זוכה לאריכות ימים ושנים, כמ"ש בזה"ק (ח"ג קסו:): אורייתא – ארכא דיומין בעלמא דין ובעלמא דאתי. וכמ"ש (ספרי, עקב מז) אם למדתם תורה את בניכם – ירבו ימיכם, וימי בניכם, ואם לאו – יקצרו ימיכם, שכך דברי תורה נדרשים, שמכלל לאו – אתה שומע הן, ומכלל הן – אתה שומע לאו. ולימוד התורה עושה אור לגוף ולנשמה, לפרט ולכלל, וכמ"ש חז"ל (קה"ר יא, יא) מתוק אורה של תורה וטוב לעיניים, ואמרו (במדבר יד, כב) נקראת התורה "אור" שהיא מאירה לאדם מה ייעשה וע' בלקו"מ ח"א א'. ואמרינן (מגילה מז:): ע"פ (אסתר ה, מז) ליהודים היתה אורה – זו תורה. ואיתא בזה"ק (ח"ג קסו:): אורייתא – נהירו דכל עלמין. "ואורחות ה' ולאריץ ישראל" – זוכים בזכות [עסק] התורה, כדאיתא בזה"ק (ח"א קעו:).

ב ואמרו במס' אבות (פ"ו, מ"ב) אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה. ואמרו (ברכות יד.) כל המשביע עצמו מדברי תורה ולן – אין מבשרין לו בשורות רעות. ואמרו (מגילה יח:): ע"פ (משלי ד, כה) ועפעפוך (פ' התורה) יישירו נגדך (פ' תחיה לך ברודה ובהירה) – אלו דברי תורה, דכתיב (משלי כג, ה) התעייף עיניך בו, ואיננו. (ופרש"י כדלקמן) אם תכפול עיניך ממנה – הרי היא משתכחת ממך כהרף עין. ואמרו (שוחר טוב, משלי ט) אם זכה אדם ולמד תורה – חשוב לפני הקב"ה כמו שברא שמים. וכאילו העמיד כל העולם כולו.

ג כבר הזכרנו לעיל באריכות שהעוסק בתורה זוכה לבטל גזירות רעות, וכן (ממס' אבות פ"ו) שנהנים ממנו עצה. וגבורה (והתחזקות) ואמרו במדרש חזית (שהש"ר ה, י) שדברי תורה מגבירין הם, לכל מי שעוסק בהם כל צרכן.

ובזכות עסק התורה השי"ת מציל אותנו מהגיהנום (כמ"ש חז"ל בשמו"ר נא, ה).
ואמרו בוזה"ק (ח"א קלב.) כל מאן דאשתדל באורייתא חירו אית ליה מכלא
בעלמא דין משעבודא דגוים עמון עכו"ם, ואמרו (שם שמות דף נה.) כל זמן
דישראל מתעסקין באורייתא - ימינא אתתקף ואתבר חילא ותוקפא דעכו"ם.
ואמרו בוזה"ק (ח"ג דף עה.) בזכותא דאורייתא, יפקון ישראל מן גלותא. ואמרו
חז"ל שהגאולה תלויה בעסק התורה כמ"ש (זוהר חדש, בראשית ח) יומא משיחא
לא אתאריך, אלא על ביטול אורייתא, וע' בברכות (דף ה.) שהעוסק בתורה
כפודה ה' ועם ישראל מהגלות.

ד ועסק התורה מצילה את האדם מדלות. בבחי' מ"ש (אבות ס"ג מ"ט) כל
המקיים את התורה מעוני סופה לקיימה מעושר [וכל המבטל את התורה
מעושר - סופו לבטלה מעוני]. ואמרו (שופ' משלי ו) אין לך שמצלת מדינה של
גיהנם אלא תורה בלבד. וע"י עסק התורה זוכה שדיוקנו חקוק לעילא (זוה"ק ח"ג
צט.) ואיתא בהקדמת זוהר (דף יא.) כל מאן דאשתדל באורייתא לא דחיל מעילאי
ומתתאי, ולא דחיל ממרעין בישין דעלמא. ואמרו שזוכה לדרכי ה' כדאיתא
בוזה"ק (ח"א צב.) זכאין חולקיהון דישראל, דאורייתא אולפי להו ארחוי דקב"ה.

ה וע"י עסק התורה זוכה להגנה והצלה לו ולעולם כמ"ש חז"ל (סוטה כא.)
תורה בין בעידנא דעסיק בה בין בעידנא דלא עסיק בה מגנא, ומצלא.
ואמרו (שם) תלה הכתוב את התורה באור, לומר לך : מה אור מגין לעולם, אף
תורה מגינה לעולם. בהתהלך תנחה אותך - זה העוה"ז. ובשכבך תשמור
עליך - זו מיתה. ואמרו (מדרש חזית שהש"ר ב, ו) בזכות התורה ולומדיה ינצל
העולם. וזוכה להצלחה, כמ"ש (ע"ז דף יט:) כל העוסק בתורה נכסיו מצליחים.
וזוכה להתעלות כמ"ש (אבות פ"ו מ"ב) וכל מי שעוסק בתורה תדיר - הרי זה
מתעלה שנאמר (במדבר כא, יט) וממתנה נחניאל ומנחליאל במות, וזוכה
להתנשאות כמ"ש (ברכות סג:) כל המנבל עצמו על דברי תורה סופו להתנשא,
ואמרו בוזה"ק (ח"ג רג.) כל מן דאשתדל באורייתא לסוף מתנשא. וזוכה
להרבה שכר כמ"ש (אבות ב, טז) אם למדת תורה הרבה - נותנים לך ששכר
הרבה וע"י שהוא בבחינת הפקר לכל ללמד תורה - עי"ז תורה ניתנת לו
במתנה כמ"ש חז"ל (גדרים נה:).

ד איתא בזוהר חדש (תיקונים. קלח.) מאן דעסיק באורייתא ו' (תפארת) שריא בפומיה. ואמרינן בזוה"ק (ח"ג קרב:) ו' איהוא ארישא דבר נש. ומניה יועול אפומיה דבר נש מילולין לאלפא באורייתא. ואמרו (קדושין ל: ושמתם) דברים יא, יח) סם תם. נמשלה תורה כסם חיים. אמר הקב"ה לישראל בראתי יצה"ר ובראתי לו תורה תבלין, ואם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו ואמרינן (תו, תיקון כה:) והנאות לנו ולבנינו עד עולם (דברים כט, כח) - זה תורה ומצוות שזכותם עד עולם, ואיתא בלקוטי מוהר"ן (ח"א לד, ו) ישראל הם בחי' ואז שהם תמכי אורייתא (הק' הוזהר. דף ת.) ונקראים (שמות כו) ווי העמודים (פ' מאוד אור. ג,) ואמרו (זוהר ח"ג נג:) ותומכיה מאושר (משלי ג, יח) מאן תומכיה מאושר - אלין אינון דמטילין מלאי לכיסן של ת"ח זכי לבנין דיתחזון לנביאי מהימני. ובזוהר (ח"א רמב.) איתא דנטיל ברכאן מלעיל ותתא, ולא עוד אלא דזכו לתרי סתורי.

ה העוסק בתורה מקרבתו לידי זכות (אבות ריש פ"ו). וכל המלמד את בן חבירו תורה זוכה ויושב בישיבה של מעלה (ב"מ פה.), וע"י זוכה לזקנה טובה כמ"ש (קדושין פב:) מניה אני כל אומנות שבעולם ואיני מלמד את בני אלא תורה. ונותנת לו אחרית תקוה בעת זקנותו. ואמרו (דב"ר ו, ג) לוית חן הם לראשך (משלי א, ט) אדם בן תורה בשעה שהוא מוזקין הכל באים ומסבכים אותו ושואלים אותו דברי תורה. ואמרו (איכ"ר יא, יד) ע"פ (קהלת יא, ט) שמח בחרור בילדותך. בתורה שלמדת בילדותך. מי גרם להבחר בוקנותך? תורה שלמדת בילדותך. וגם ע"י עסק התורה זוכה למידת הוהירות כמ"ש חז"ל (ע"ז כ:).

ו העוסק בתורה זוכה להיות חביב ביותר לפני ה', כראיתא בזוה"ק (ח"א רמב.) חז"ל כמה חביבים אינון מלין דאורייתא וכמה חביבין אינון דמשתדלין באורייתא, עיי"ש. וע"י עסק התורה ניצל מחבלו שלל משיח (ע' סנהדרין צח:). וע"י עסק התורה נמשך עליו חוש של חסד כמ"ש חז"ל (הגיגה יב:) כל העוסק בתורה בלילה - הקב"ה מושך עליו חוש של חסד. וכל העוסק בתורה בעוה"ז שהוא דומה ללילה - הקב"ה מושך עליו חוש של חסד לעוה"ב שהוא דומה ליום. ובלשון הזוה"ק (ח"ג עו.) האי צדיקא זכאה דאשתדל באורייתא יממא ולילא. קב"ה מושך עליה חד חומא דחסד, ואתרשים ליה באנפוי, ומההוא רשימא דחלי עילאי ותתאי. וע"י עסק התורה - זוכה להיות

רחוק מן החמא (אבות פ"ו מ"א). וע"י זוכה לחיות כמו"ש (כתובות קיא:) כל המשתמש באור תורה - אור תורה מחייהו. וזוכה לחיים טובים וארוכים, כמו"ש בזה"ק (ח"א קלא:) אורייתא חיין אינון בעלמא דין, דיוכון ליומין שלימין, חיים דחידו, חיי בלא עציבו, חיין דאינון חיין. ואמרינן (שם, בר"מ ח"ב קלד:) אורייתא אילנא דחיי איהו, למיהב חיין לכולא. ועוד איתא (שם ח"ג רמח:) אורייתא, מאן דאשתדל בה אקרי חי. ואמרינן (קדושין ל.) נמשלה תורה כסם חיים. ואמרו (אבות פ"ו מ"ז) גדולה תורה שהיא נותנת חיים לעושיה בעוה"ז ובעוה"ב. ואמרו (במדבר ה, ה) אמר הקב"ה התורה היא חיים, ובני קהת מחזיקים בתורה, בדין הוא שיחיו ולא ימותו. ואמרו (תד"ר ד) כל ת"ח שעוסק בתורה מקטנתו ועד זקנותו, ומת, באמת לא מת, אלא הוא עדיין בחיים לעולמי עולמים. ואמרו (ש"ש תהלים קיט) כל מי שאוהב את התורה אינו אוהב אלא חיים. וזוכה לחיקור הדין לאמיתו (אבות פ"ג, מ"א). וזוכה לחירות אמיתו, כמו"ש (שם מ"ב) אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה. ואמרו (זה"ק ח"א קלב. ת"ז מ"ח קנב.) כל מאן דאשתדל באורייתא חירו אית ליה מכלא, בעלמא דין משעבוד אדשאר עמין, חירו בעלמא דאתי בגין דלא יתבעון מניה דינא בההוא עלמא כלל. וזוכה לחכמה כי כל התורה - כולה חכמה, וזהו מהותה. וכתיב (תהלים יט, ח) מחכימת פתי, ואמרו בזה"ק (ח"ב קנו:) עשר זיני חכמתא אינון בה באורייתא. ואמרו (ע"ז יט.) כל העוסק בתורה הקב"ה עושה לו חפציו.

ט העוסק בתורה זוכה להיות אדם טוב, טוב לשמים וטוב לבריות (אבות פ"ו מ"א). וזוכה לטוב אמיתי כדאיתא בזה"ק (ח"ב קיז:) לית טוב אלא תורה, הה"ד (משלי ד, ב) כי לקח טוב נתתי לכם, תורתו אל תעזבו והתורה מביאה את האדם לדרך הטוב, כמו"ש (ירושלמי חגיגה פ"א ה"ז) הלואי אותי עזבו ותורתי שמרו, כי המאור שבה מחזירן למוטב. והתורה מביאה מזהרה לאדם כמו"ש (תד"ר פ"ח) בא וראה כמה גדול כוחה של תורה, שמטהרת את פושעי ישראל, (ושם) אין מזהרה אלא דברי תורה.

י ע"י עסק התורה ניצל האדם מהיצר הרע כמו"ש חז"ל (קדושין ל:) בראתי יצה"ר בראתי לו תורה תבלין, ואם אתם עוסקים בתורה, אין אתם נמסרים בידו, ועוד אמרו (שם) אם פגע בכך מנוול זה - משכחו לבית המדרש אם אבן הוא

נימוח, ואם ברזל הוא מתפוצץ. וכן זוכה ליראה הן יראת שמים, וכמ"ש (אבות פ"ז מ"א) ומלכשתו יראה. וכמ"ש בת"ז (הקדמה ה:) לית אורייתא בלא דחילו, ולית דחילו בלא אורייתא. הן לא לפחד מאף אחד, וכמ"ש בווה"ק (ח"ג פז:) כל מאן דאשתעשע באורייתא - לא דחיל מכלא. ואמרו (שם ח"א י:) כל מאן דאשתדל באורייתא לא דחיל מעילאי ותתאי, ולא דחיל ממרעין בישין דעלמא, וע"י עסק התורה זוכה שמתקיים בו הפסוק (דברים לב, יג) ירכיבהו על כמתי ארץ (ספרי האיזני ס"י ש"ז). וכן זוכה לקיים ולחזק את ירושלים עיה"ק כמ"ש בווה"ק (ח"א קלא). אלץ דמשתדלץ באורייתא, קרתא קדישא קיימא עליהו, ולא על גברין תקיפין. וע"י זוכה לשיבה של מעלה כמ"ש (ב"מ פה.) כל המלמד את בן חבירו תורה - זוכה ויושב בישיבה של מעלה. וע"י זוכה להיות אדם ישר כמ"ש (אבות פ"ו מ"א).

כ ע"י עסק התורה זוכה לכבוד כמ"ש חז"ל (אבות פ"ו מ"ג) ובווה"ק (ח"ג פא:): אין כבוד אלא תורה, שנאמר (משלי ג, לה) כבוד חכמים ינחלו. ואמרו (שם מ"ד) גדולה תורה יותר מהן הבהונה ומן המלכות. ואמרו (תנחומא תצוה, ט) נאה הכבוד לחכמים היגעים בתורה. ואמרו בווה"ק (ח"ג רנ.) מאן דילץ אורייתא דאתקריא כבוד - אתקרי מלך. וע"י עסק התורה זוכה לכפרה כמ"ש (משלי מז, ו) בחסד ואמת יכופר עוון, ואמרו (ברכות ו) אמת - זו תורה שנאמר (שם כג, כג) אמת קנה ואל תמכור, ואמרו (ירושלמי ר"ה פ"ד ה"ח) כיון שקיבלתם עליכם עול תורה - מעלה אני עליכם כאילו לא חמאתם מימכם. ואיתא בווה"ק (ח"ג קנ"ט). כל מאן דאשתדל באורייתא, כאילו מקריב כל קורבנין דעלמא לקמי קב"ה ולא עוד אלא דקב"ה מכפר ליה על כל חוביו. וזוכה לברזל כמ"ש (זוה"ק ח"א קפה.) כל מאן דאשתדל באורייתא לשמה, כד נפיק מהאי עלמא אורייתא אולא קמיה ואכרות קמיה ואגינת עליה. וע"ש עוד (בדף ר"ג.) שאז מכרות (ישעיה כו) פתחו שערים ובא גוי צדיק. ולעוה"ב זוכה שמכתירים אותו בבתר כמ"ש (זוה"ק ח"א קל.) מאן דאשתדל באורייתא אחסין ההוא עלמא עילאה, וזכו תמן ליקרא דאורייתא וכתרא לאתעטרא על כלא.

ל לימוד התורה הוא המצוה הכי יקרה, וכמ"ש חז"ל (פאה פ"א מ"א) ותלמוד תורה כנגד כולם. וצריך ללמוד בכל זמן שיכול, וכמ"ש (יהושע א, ח) והגית בו יומם ולילה, וצריך ללמוד בבקיות ובעיון, לימוד קל ולימוד קשה, כשבריא וכשלא

בריא, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, בעוני ובעושר, ובכל האופנים ומצבים. ועי"ז זוכה לכל החמודות שהם רצון ה', והלומד תורה בלילה (ובפרט אחרי חצות לילה) – זוכה שהשכינה כנגדו (תמיד לב): ולשונה של תורה לבד – יקרה מאד ומסוגלת מאד, כמ"ש חז"ל (רב"ר א, א) לשונה של תורה חביבה שמרפאת את הלשון, ולשונה של תורה מתיר את הלשון, משה רבינו כיון שזכה לתורה נתרפא לשונו, והתחיל לדבר דברים. והלומד תורה – על מנת לעשות – מספיקים בידו ללמוד וללמד לשמור ולעשות (אבות פ"ד מ"ה), וזוכה לרוח הקודש (ויקרא רבא לה, ז).

ב ע"י עסק התורה זוכה למאיתים עולמות, כמ"ש (זוה"ק כד): אין לך כל צדיק וצדיק מאותם העוסקים בתורה שאין לו מאתיים עולמות וכסופן בשביל התורה הה"ד (שה"ש ח) ומאתיים לנוטרים את פרו. וע"י עסק התורה זוכה שהתורה נהפכת להיות אצלו מורה דרך וכדאיתא בזה"ק (פ' ואתחנן, דף רס). אורייתא אולף ליה לברנש למיהך באורח קשומ, ואולף לי עיטא היך יתיב (ישוב בתשובה) קמיה, ואמרו (זוה"ק ח"י שרה, קא). אורייתא, איהו מזונא לעילא. ואמרו (זוה"ק פנחס, דף רלז): זכאה חולקהון דאינון דמשתדלין באורייתא ימא ולילי וידעי אורחוי, ואינון אכלין בכל יומא מזונא עלאה. ואמרו (דב"ר ד, ד) אם שמרתם דברי תורה – אני משמר אתכם מן המזיקים, ואמרו בזה"ק (פנחס, דף רטז): כל המשתדל באורייתא – בטיל מיניה חיובא דכוכביא ומולי, ואין המזל מחייבו כלום. וע"י עסק התורה אין לו מה לפחד מהמיתה. וכמ"ש בזה"ק (ח"י שרה קלא): אורייתא חירו דמלאך המות, דלא יכיל לשלטייה עלוי. ואמרו (זוה"ק וישלח קסת). כל מאן דאשתדל באורייתא לשמה לא מיתתיה ע"י ידא דיצה"ר. בגין דאיהו אתתקיף באילנא דחיי ולא מרפי מינה. ואמרו (זוה"ק פ' אחרי, דף סד) (משלי כה כה) מים קרים על נפש עייפה – דא אורייתא, וזוכה שמלאכים אלפים ורכבות עוזרים לו כמ"ש (ו"ח רות עה). אם תזכה לאורייתא כל אות ואות יהיה מלאך עוזרך. ובזכות עסק התורה השי"ת לוחם המלחמה עבורינו בבחי' (שמות יד, יד, וע' דברים א, ל) ה' ילחם לכם. וכדאיתא (ילקוט שמעוני תהלים תשכב) הקב"ה אמר לדוד עסוק בתורה, ואני נלחם מלחמותיך, ועסק התורה נתן לאדם ממשלה ומלכות כמבואר בדברי חז"ל (אבות פ"ו מ"א). ואיתא בתנחומא (כי תשא כח) כל העוסק בתורה נעשה ראש ומלך. ואיתא בזה"ק (פ' פנחס, דף רנג). מאן

דיליף אורייתא דאתקריאת כבוד, אתקרי מלך. בתרין עלמין. ומקרא מלא כתיב (משלי ה, טו) בי מלכים ימלוכו. וע"י עסק התורה – זוכה ונעשה כמעיינ המתגבר (אבות שם). וע"י עסק התורה מקפרגים נעשים משרתיו כמ"ש (זוה"ק פ' שלח לך, קס:) אינון דמשתדלין באורייתא, כל אינון מקפרגין אינון מברזאן ואמרי "פנו אתר לפלניא עבדא דמלכא". ואינון בגרמייהו אומנן להו מזונא. וע"י עסק התורה זוכה למתן שכר נפלא, כמ"ש (ספרי פ' האזינו, שא) אין לך דבר ריקם בתורה, שאם תדרשנו שאין בו מתן שכר בעוה"ז, והקרן קיימת לעוה"ב.

ב ע"י עסק התורה, התורה מכשרתו להיות נאמן, למעלה ולמטה (אבות פ"ו מ"א), וזוכה להיות גדול מנביא, כמ"ש (בוה"ק פ' צו. דף לה.) אינון דמשתדלי באורייתא עדיפי מנביאי בכל זמנא. מ"ט?

דאינון קיימי בדרגא עלאה יתיר מנביאי. כמ"ש חז"ל (ב"ב יב.) חכם עדיף מנביא כמ"ש (תהלים צ יב) ונביא – לכב חכמה וחכמתו מתגברת ונעשה נהר שאינו פוסק (אבות שם) וע"י עסק התורה נכסיו מצליחין לו (ע"ז יט:). וע"י עסק התורה נוחל נחלה נפלאה בעוה"ז ובעוה"ב, כמ"ש בוה"ק (פ' ויצא, דף קנה.) מאן דלעי באורייתא אחסין עלמא דאתי ואחסנא דיעקב, ואמרו (שם תרומה, דף קסה:) אורייתא מזכי לבר נש לאחסנא תרי עלמין, עלמא דא ועלמא דאתי. וע"י זוכה שהשי"ת שומר נפשו כמ"ש חז"ל (דב"ר ד, ד) הנפש והתורה נמשלו כנר, אמר הקב"ה לאדם נרי בידך, ונרך בידך, אם שמרת את נרי אני משמר את נרך. ואמרו (אותיות דרב עקיבא ד) ישראל מאירים נרו של עולם בדברי תורה ואמרו בת"ז (תיקון מה, פג.) אלין דזכאן באורייתא ירתין נשמתין מאורייתא. ואמרו (שה"ש א, יג) אם עסקת בדברי תורה – סוף שהכל מנשקים לך על פיך, ואמרו (ויק"ר לו, ב) מה הגפן נשענת על גבי קנה, כך ישראל נשענין בזכות התורה.

ס ע"י עסק התורה זוכה שמתגלין לו סודות התורה וכו'. כמ"ש חז"ל (הגינה יד.) ת"ח שמקמטין עצמן על דבר תורה בעוה"ז הקב"ה מגלה להם סודות לעולם הבא. ועסק התורה שומר את הלמוד מכל סמיה מהדרך הישרה כדאיתא בוה"ק (וישלה, ד קעה:) כל מאן דאשתדל באורייתא איהו ידע ואויל בהו, דלא סמי לימינא ולשמאלה. וע"י עסק התורה ניצול מהם"מ כדאיתא

בוזה"ק (פ' ויצא, ד' קנא). כל זמנא דחכימיא יחדון בה באורייתא (שמחים בעסק התורה) לא יכול סמאל בהו. והתורה נהפכת אצלו לסם חיים כמ"ש (תענית ז). כל העוסק בתורה לשמה תורתו נעשית לו סם חיים ואמרן(עירובין נד). הקב"ה נתן תורה לישראל - סם חיים לכל גופו. [ואמרין בז"ח (רות, צה). עשו סייג לתורה, בגין דתורכון חיים בהאי עלמא ובעלמא דאתין].

ע"י עסק התורה זוכה לדעת דרך ישרה בעבודת ה' כדאיתא בוזה"ק (מקץ, דף קצג.) כמה אית לון לבני נשא לאישתדלא באורייתא יממא ולילי, בגין דיודעון ויסתכלון בפולחניה. ואיתא (שם, סוף ח"ב, רעו דף ב) אי לאו אורייתא לא הוו ידעין בני נשא לקב"ה ולא הוו מוקירין ליה, דהא ע"י דאורייתא אולף בר נש פולחנא דמאריה ואוקיר ליה לקב"ה ואמרין (ברכות ה). כל העוסק בתורה מוחלין לו על כל עוונותיו וזוכה שתורתו עולה למעלה כדאיתא בוזה"ק (פ' קדושים, פה). ההיא מילא דאורייתא דאפיק מפומיה אולא ושאטא בעלמא וסלקא לעילא וכמה עלאין קדושים (מלאכים) מתחבראן בההיא מלה. ובזכות לימוד התורה העולם עומד (אבות פ"א מ"ב).

ואמרן (במדב"ר י, ד) למה נמשלו דברי תורה לעמודים? לפי שהם עמודי עולם. ואמרין (אבות פ"ו מ"א) שהעוסק בתורה כל העולם כולו כדאי הוא לו ואיתא בוזה"ק (פ' תרומה, קסא): כל מאן דאשתדל באורייתא כביכול הוא מקיים עלמא. וע"ע בוזה"ק (תולדות קלד): ובזכות לימוד התורה יורש עולם מלא (זוה"ק פ' שמות ה:), והעוסק בתורה בעוה"ז יזכה לעשות בעוה"ב (זוהר וישב קפה). ובוודאי נוחל עולם הבא (זוהר לך לך פה. וע"ע זוהר פ' בראשית, דף מז.). ועיין במסכת אבות (פ"ב מ"ז) קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העוה"ב. וזוכה ע"י לימודה לעושר, כמ"ש (זוהר לך לך, פה). מאן בעי עותרא, ייתי וישתדל באורייתא. וע"י ניצול מכל עונש, כדאיתא בוזה"ק (תרומה קסה): מאן דאישתדיל באורייתא אשתויב מכל ענשין בישין. ומי שעוסק בתורה זוכה להיות מוחל על עלבונו בלב שלם, ועליו נאמר (שבת ד' פח): הנעלבין ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים עליהם נאמר (שופטים ה, לא) ואוהביו כצאת השמש בגבורתו. וזוכה לענוה אמיתית, כמ"ש (אבות פ"ו מ"א) ומלבשתו ענוה. וזוכה לעצה אמיתית, כמ"ש (שם) ונהגים ממנו עצה ותושיה. וכדאמרין (זוהר ח"א י: יא). אורייתא תולף לב"נ עימא. ואיתא (זוה"ק

בלק רב). כמה טבין אינן אורחין ושבילין דאורייתא, דהא בכל מלה ומלה אית כמה עימין ואמרינן (זוהר משפטים צו): כמה עימין טבין עלאין אינן בכל מילי דאורייתא, ואמרינן בזה"ק (בלק קצג). מאן דאשתדל באורייתא ואתדבק בה, זכי לאתתקפא באילנא דחיי, דאיהו עץ החיים. וע"ע בזהר (ח"א, קצג).

פ העוסק בתורה זוכה לפינוק שמימי, כמ"ש (סיפרי האזינו שו) מה שעירים הללו יורדים על עשבים ומעדנים ומפנקים אותם כך דברי תורה [מעדנין, ומפנקין] ומעלים לומדיהם, ומגדלים אותם. וזוכה לברכה בלימודו, כמ"ש (תניג ג): מה נטיעה זו פרה ורבה, אף דברי תורה פריין ורבים. וגם הפירות והפרנסה בזכותה. כמ"ש (זוה"ק תרומה קסז). ותורה אור אודרע תדיר בעלמא ועביר תולדין ואיבין ולא שכיך לעלמין, ומה ההוא איבא דילה אתון עלמא. ואמרו (אבות פ"ד מ"ה) אם אין תורה אין קמת. ואמרו (שם פ"ג מ"ה) המקבל עול תורה מעבירין הימנו עול דרך ארץ. ואמרו (שם פ"ד, מ"ט) המקיים את התורה מעוני סופו לקיימה מעושר. ואמרו (תנחומא כי תשא כג) כל העוסק בתורה מתעשר ומצליח. וגם פרנסת הנשמה תלויה בכך, וכמ"ש (זוה"ק פנחס רכו). אורייתא אתפרנסת בה נשמתא, כגוונא דגופא אתפרנסת במילין דעלמא. ואת פתי מחכימה כמ"ש (תהלים יב, ח) עדות ה' נאמנה מחכימת פתי ואמרו (ש"ט תהלים יב) למה היא מחכימת פתי? שהיא נאמנה.

צ העוסק בתורה זוכה להיות צדיק, כמ"ש (אבות פ"ו מ"א) ומכשרתו להיות צדיק. והתורה נקראת צדקה (זוה"ק פ' מקץ, קצג), שהעוסק בתורה עושה צדקה עם כל העולם. והעוסק בתורה זוכה להיות צנוע (אבות שם).

ק זוכה לקבלת התורה כדאמרינן בזה"ק (סוף פ' קורח, קעט). מאן דאשתדל באורייתא – כאילו קאים כל יומא על טורא דסיני, וקביל אורייתא ועסק התורה מגין עליו בקבר, כדאמרינן (זוהר וישב, קפח). בשכבך תשמור עליך (משלי ו, כב), בשעתא דשכיב גופא בקברא כדן אורייתא אנינת עליה. וע"י עסק התורה זוכה לקדושה, כמבואר בזה"ק (ח"א ב: וח"ג כה): ואפשר לזכות לקדושה עצומה, כדאמרינן (סוכה כח). אמרו עליו על רב יונתן בן עוזיאל בשעה שישב ועסק בתורה, כל עוף שפורח עליו, מיד נשרף. וע"י קיום

העולם כמ"ש (ירמיה לז, כה) אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי (פסחים סח:), ונחשב כאילו הקמיר קמורת וכאילו הקריב כל הקרבנות כדאמרינן (מנחות ק) ת"ח העוסקים בתורה מעלה אני עליהם כאילו מקמירים לשמי. וכאילו עוסק בעבודה וכאילו הקריב עולה ומנחה חטאת ואשם. ומאידך העוסק בתורה לא צריך לא עולה ולא חטאת ולא מנחה ולא אשם. ותנן (פאה פ"א מ"א) שעל קיום המצוות הקרן קיימת לעוה"ב, ותלמוד תורה כנגד כולם.

ר ע"י עסק התורה זוכה לרוח הקודש, כמ"ש חז"ל (תדא"ז א) כיון שקרא אדם תורה נביאים וכתובים ושנה מדרש הלכות ואגדות ושנה גמרא, ושנה ופלפל לשמה – מיד רוח הקודש שורה עליו. ואמרו (תדא"ר ב) אשרי אדם השם עצמו כשור לעול וכחמור למשא. ויושב והוגה בכל יום בתורה תמיד – מיד רוח הקודש שורה עליו ותורתו בתוך מעיו. ואמרו (שהש"ר א, ט) כל מי שמלמד דברי תורה ברכים – זוכה שתשרה רוח הקודש עליו. וכן הלומד תורה ע"מ לעשות זוכה לרוה"ק (ויקרא רבא לה, ז) וע"י עסק התורה זוכה לדוממות, כמ"ש (אבות פ"ז מ"א) ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשים. וזוכה שמגלים לו רזי תורה (שם) ונקרא ריע וידיד ה' (שם). וזוכה לכל הרפואות כמ"ש חז"ל (עירובין נד.) הקב"ה נתן תורה לישראל – והיא סם חיים לכל גופו. ואמרו (שם) חש בראשו – יעסוק בתורה. חש בגרונו – יעסוק בתורה. חש במעיו – יעסוק בתורה. חש בעצמותיו – יעסוק בתורה. חש בכל גופו – יעסוק בתורה. ואמרו (ת"ז תיקון כב, דף סו:) אורייתא היא אסוותא לכל מרעין. ואיתא בזה"ק (פ' קדושים, דף פ:) אסוותא באורייתא אשתכח דכתיב (משלי ג, ח) רפואות תהי לשרך. ואמרו (זוהר שלח לך קס.) גופא תבירא אי אשתדל באורייתא – ישכח אסוותא ככלא. והוא רשום למעלה למוכה כראיתא בזה"ק (אחרי מות, דף עו.) האי צדיקא זכאה דאשתדל באורייתא יממא וליליא, קב"ה משיך עליה חד חוטא דחסד ואתרשים ליה באנפוי, ומההיא רשימא דחלי עילאי ותתאי.

לד כל העוסק בתורה שונאים נפלין קמיה (זוה"ק במדבר קיח.) וע"י השראת השכינה. [ע' לעיל אות ר. רוה"ק] ואמרו (שהש"ר ג, יז) כל מקום שהשרה הקב"ה תורתו, השרה שכינתו. ואמרו (ברכות ו) ומנין שאפילו אחד שיושב ועוסק בתורה ששכינה עמו? שנאמר (שמות כ, כא) בכל מקום אשר אזכיר את שמי 'אבוא אליך' וברכתך. ואמרו (ז"ח רות, צה.) בכל מקום שיש דברי תורה, שכינה שם. ואמרו

(זוה"ק, תרומה, כ"ב, קלד:) מאן דעסיק באורייתא קב"ה אשרי שכינתיה בנוויה, דלא תעדי מיניה, ושברו גדול, כמ"ש (אבות סוף פ"ב) אם למדת תורה הרבה - נותנים לך שכר הרבה. וזוכה לשמחה כמ"ש חז"ל (ספרי עקב מה) מזה יין משמח, אף דברי תורה משמחים את הלב. ואמרו עליו (אבות פ"ז מ"א) שהוא משמח את המקום ומשמח את הבריות. ועסק התורה שמירה ממזיקים והזקות, כמ"ש (עירובין נד.) המהלך בדרך ואין עמו לוייה יעסוק בתורה. ועסק התורה היא שמירה מאויבי ישראל, כמ"ש (תד"ר ג.) כל ת"ח שעוסק בתורה אינו צריך לא חרב ולא חנית, אלא הקב"ה בעצמו משמר. ואיתא בזוה"ק (ויחי, רמב.): שכל מי שמשתדל בתורה אינו ירא מפגעי העולם ושמור הוא למעלה ולמטה, מכל פגעי העולם. וגם היא שמירה מהעוונות, וע"י השערים נפתחים, כמ"ש חז"ל (פסיקתא רבתי, ה) אמר דוד באתי לחלל את השבת והאירה לי התורה באתי ל... והאירה לי התורה, כשאני מתחיל בדברי תורה, וכשאני נכנס לתוכה שערים הרבה נפתחים לי.

ת כל מי שעוסק בתורה וזכה להמתיק את היצה"ר, שהתורה תבלינו והמתקתו כמ"ש (קדושין ל.) בראתי יצה"ר ובראתי לו תורה תבלין. ואם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו. בזכות עסק התורה העולם לא נעשה תהו ובוהו. כמ"ש (דב"ר ח, ו) אמר הקב"ה אם קריתם את התורה, מצוה אתם עושים עם עולמי שאילמלא התורה, כבר היה העולם חוזר לתהו ובוהו. וע"י עסק התורה זוכה לעצה ותושיה (אבות פ"ז מ"א), והתורה נקראת תושיה, שמתשת כוחו של אדם, מפני שיש לו להלחם עם היצה"ר ולכתת כל גופו בבית המדרש עד שירגיל אותו בתורה. והיגעים בתורה יקומו ראשונים בתחיית המתים (זוה"ק פ' וישלח קעו. ופ' וישב קפד.), וע"י עסק התורה זוכה לתיקון נשמתו ורוחו, כמ"ש בזוה"ק (הקדמה, יב:). ועוד אמרו (זוה"ק פ' יתרו, צג:) בכל מלי דאורייתא אולוף לבני נשא ארחא לאתתקנא בה ולמהך בה. וע"י תפילתו מתקבלת, כמ"ש (זוה"ק מקץ, רב:) מאן דבעי דקב"ה יקבל צלותיה - ישתדל באורייתא. וזכות עסק התורה תשובתו מתקבלת, כמ"ש (תד"ר יח) בא וראה כמה גדול כוחה של תורה שממהרת את פושעי ישראל בזמן שעושיין תשובה, אפי' מע"ז שבידם. ועל הכל ע"י עסק התורה זוכה לתורה, כמ"ש חז"ל (מגילה ו:.) יגעת ומצאת תאמין.

בברכת התורה וכמו"ם שמעון יוסף הכהן ויוזנפלד

לרפואה שלמה של
שלמה בן חנה
בתוך שאר חולי עמו ישראל

לעילוי נשמות
אורי בן ניסים ז"ל

גדעון בן צפורה
להצלחה ברוחניות ובנשמות
ובלימוד התורה

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

פורטונה בת מזל
לרפואה שלמה

לעילוי נשמות
תמונת אסתר ע"ה
גלב"ע מ"ז שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

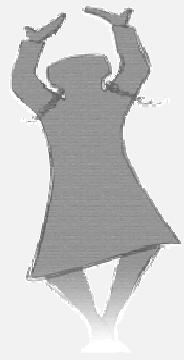
יריב בן מניה
חזרה בתשובה שלמה

נתן וצ'רנה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להערות והארות 052 – 7658704
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

מוקד התפילות

והישועות של חסידי ברסלב

זכות התורה והרבים יעמדו לתורמים ובני ביתם - להתברך בכל
משאלות ליבכם לטובה, ויקוים בכם דברי רבינו נחמן מברסלב זצ"ל
"מי שנותן לי - לו אני נותן"

שמות לברכה ותפילה (יש למלא שם פרטי ושם האמא)
שמות לעילוי נשמה (שם הנפטר שם האב ו/או האמא ותאריך פטירה!)

כתובת מגורים // אימייל // נייד: _____
סכום התרומה: _____ התקבל בתאריך: _____ במזומן / צ'ק / אחר

מסירת שמות [חינם, ללא תשלום] לברכה ותפילה בישיבת ברסלב בכותל המערבי
ובשאר קברות צדיקים << www.breslevmeir.com/pray
עילוי נשמה, אמירת קדיש, תיקון נפטרים << www.breslevmeir.com/kadish

ברסלב מאיר | רח' סלנט 7 ירושלים 050-4161022 | מס' חשבון בנק: 694576 בנק פאג"י
סניף 184 ירושלים | מס' עמותה: 580-481-364 | WWW.BRESLEVMEIR.COM

הוראה לחיוב חשבון

תורם יקר, נא מלא את השורות המסומנות

לכבוד:

בנק: _____

סניף: _____ כתובת: _____

1. אני/הח"מ: _____

מס' זהות: _____

כתובת: _____

רחוב / מס' עיר/מיקוד

טלפון/פלאפון: _____

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מס' חשבון
בנק	סניף		
מס' מזהה של לקוח / אסמכתא		קוד המוסד	
		4 5 2 5 1	

נותנים לכם בזה הוראה לחייב את חשבוננו הנ"ל בסניפכם, בגין תרומה בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מדי פעם בפעם באמצעות מגנטי, ע"י "ברסלב מאיר" (ע"ר) כמפורט מטה בפרטי ההרשאה.

2. ידוע לי / לנו כי: א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה ממני / מאיתנו בכתב לבנק ול- "ברסלב מאיר" (ע"ר) שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה בבנק. וכן, ניתנת לביטול ע"י הוראת כל דין. ב. אהיה / נהיה רשאים לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידינו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב. ג. אהיה / נהיה רשאים לבטל חיוב, לא יותר מתשעים יום ממועד החיוב, אם אוכיח / נוכיח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם נקבעו. 3. ידוע לי / לנו כי הפרטים שצויינו בכתב ההרשאה ומילויים, הם נושאים שעלינו להסדיר עם המוטב. 4. ידוע לי/לנו, כי סכומי החיוב ע"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי / לנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה. 5. הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצוע. 6. הבנק רשאי להוציאני/ מן ההסדר המפורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לי/לנו על כך מיד לאחד קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה. 7. נא לאשר ל- "ברסלב מאיר" (ע"ר) בספח המחובר לזה, קבלת ההוראות אלו ממני/מאיתנו.

פרטי ההרשאה ו- פרטי החיוב:

סכום החיוב ומועדו, יקבעו מעת לעת ע"י "ברסלב מאיר" (ע"ר) ע"פ ההסכם עם הלקוח.

תאריך החיוב (איזה יום בחודש לחייב)	מס' חיובים	סכום לחיוב

 חתימת בעלי החשבון:

אישור הבנק

לכבוד: "ברסלב מאיר" (ע"ר)

רח' שאדיקר 4 נווה יעקב ירושלים

קוד מסלוקה	סוג חשבון	מספר חשבון בנק
אסמכתא/מס' מזהה של הלקוח בחברה		קוד המוסד
		4.5.2.5.1

קיבלנו הוראות מ- _____, לכבד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי מגנטי שתציגו לנו מדי פעם בפעם, ואשר מספר חשבוננו/נב בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם למפורט בכתב ההרשאה. רשמנו לפנינו את ההוראות ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת. כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצוע. כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצאו/ בעל/י החשבון מן ההסדר. אישור זה לא יפגע בהתחייבותכם כלפינו, לפי כתב השיפוי שנחתם על ידכם.

חתימה והותמת הסניף

סניף: _____ **בכבוד רב בנק:**

מקור טופס זה, על שני חלקיו ישלח לסניף הבנק, העתק ממנו ימסר למשלם.